Η Θεοτόκος: το κόσμημα του ουρανού και της γης (Αρχιμ. Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυκας Ι. Μ. Πατρών, Δρ Θεολογίας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 13 Αυγούστου, 2011

Η Αγία μας Εκκλησία ετοιμάζεται να εορτάσει αυτές τις ημέρες την Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου. Όλος ο Ορθόδοξος λαός του Θεού πάντοτε τιμά και παρακαλεί την Θεοτόκο Μαρία να πρεσβεύει στον Υιό της, όπως φυλάττει την Ποίμνη του «*ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως*» και σώζει αυτήν.

Αν ο Θεάνθρωπος Κύριός μας σώζει και λυτρώνει τον άνθρωπο, η Θεοτόκος Μαρία τον προστατεύει και τον εισάγει στην Χάρη. Αυτή είναι η μεγάλη χαρά του πιστού.
Χαίρεται ο πιστός, γιατί η Παναγία μας είναι η μόνη που έχει την δύναμη και την δυνατότητα να εξευμενίζει τον Δεσπότη Χριστό. Αυτή κατέχει τα «δευτερεῖα τῆς Ἁγίας Τριάδος», κατά τους Αγίους Πατέρες της Εκκλησίας μας.

Ο Εωσφόρος ήταν ο Αρχάγγελος που βρισκόταν πολύ πιο κοντά στον Τριαδικό Θεό από όλους τους Αρχαγγέλους και Αγγέλους. Ο Evdokimov μας λέει ότι ήταν το «alter ego» του Θεού. Έτσι, η πτώση του ήταν αβυσσαλέα, όταν επεθύμησε να υποκαταστήσει τον Θεό.

Η Παρθένος Μαρία παίρνει την θέση του και γίνεται πλέον η επικεφαλής των Αγγελικών Ταγμάτων.
Γίνεται το μεθόριο μεταξύ ουρανού και γης.
Γίνεται η Μητέρα του πόνου.
Γίνεται η πηγή η αναβλύζουσα την ζωή, αφού γέννησε την πηγή της ζωής, τον Ζωοδότη Χριστό.
Γίνεται το «*κεφάλαιο των δογμάτων*», αφού προβάλλει το φως του Τριαδικού Μυστηρίου στον κόσμο, επειδή «*ἔτεκε ἀπάτορα Υἱόν ἐν σαρκί τόν πρό αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα ἀμήτορα*».
Η Παρθένος Μαρία είναι αυτή που τραυματίζει στο κεφάλι τον δράκοντα με μόνη την παρουσία της.

Και αυτό γιατί αυτή είναι που χαράζει τον δρόμο των μελών της Εκκλησίας προς τη λύτρωση. Σαν φωτεινή νεφέλη -όπως ακριβώς στην Παλαιά Διαθήκη- οδηγεί τους πιστούς στην νέα Ιερουσαλήμ.

Πρώτη αυτή νίκησε τον διάβολο και τον ανίσχυρο πια θάνατο και κατόπιν ακολουθούμε όσοι την αγαπούμε και την αποδεχόμαστε.
Έτσι, η Παρθένος Μαρία είναι η πιο δυνατή και φωτεινή έκφραση της Θείας φιλανθρωπίας. Να γιατί και η παρουσία της μόνο κατατροπώνει κυριολεκτικώς τον διάβολο.
Για τον λόγο αυτό ας τρέξουμε προς αυτήν. Προς την Παναγία μας, η οποία κατέχει τα κλειδιά του ελέους. Ας την ικετεύσουμε να μας ανοίξει την θύρα του ελέους της.
Είμασταν βαρειά πληγωμένοι πριν έλθει η Παναγία μας. Η Εύα μας είχε κληροδοτήσει την κατάρα, την φθορά, τον θάνατο, την λύπη. Η Αειπάρθενος Κόρη της Ναζαρέτ μας έφερε την ευλογία, την αφθαρσία, την αθανασία, την χαρά. Έγινε η ίδια ο έμψυχος Ναός του Θεού, η Ζωοδόχος Πηγή. Έδωσε το Αίμα της στον Υιό της και ο Θεάνθρωπος το θέωσε και με αυτό ζωογόνησε την ανθρωπότητα.

Πώς να μην είναι το κόσμημα του ουρανού και της γής;

Για τον λόγο αυτό σύσσωμος ο λαός του Θεού αναφωνεί: «Παναγία μας, είσαι από το γένος μας και μας νοιώθεις. Σώσε μας».